

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In verba eiusdem, Factus est primus homo Adam in animam viuentem, &
c. Sermo CXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

mixit. Quia erat sepultum in ignorantia nostra , non mandatum, sed peccatum per mandatum reuixit, dum facit p̄euaricari qui fuerat ante peccator; dum reum persicit etiam contumacem, desertorem exuscitat & rebellem. Vnde merito homo iam tune se exclamat mortuum, quando se vnde & quare, & per quem moreretur, agnouit. Peccatum, fratres, quam crudelis ty- rannus sit, iam videmus. *Per mandatum seduxit me, & per illud occidit.* Quia argumentum salutis tetendit in laqueum, quia curam fecit esse languore: quia instrumentū sanitatis exitiale mutauit in vulnus: quia vitā ipsam in gladium lethalem conuertit. *Per mandatum seduxit me, & per illud occidit.* Ut qui sibi iam quod el- set occisus, quod prouideret iam mortuus: nam quis poterat subuenire occiso nisi Christus, qui vitam re- parauit occisus? qui talionē morti reddidit per mortē mortem peremit: atque eam prodidit contumacem, quae incubare iussa pœnis reorum, attentare ausa est ipsum iudicem, intendere ipsum innocentiae præ- sumpsit auctorem: vnde merito mōrs, mors tua est, & in me non ego viuo, sed viuit, agit, regnat, imperat Christus.

*In verba eiusdem, Factus est primus homo Adam in ani-
mam viventem, &c. Sermo C XV I.*

DVOS homines beatus Apostolus hodie retulit hu-
mano generi dedito principium. Adam videlicet,
& Christum duos homines pares corpore, sed meri-
to dispare, coimpage membrorum tota veritate per-
similes, sed ipso sui principio tota dissimiles verita-
te. *Factus est, inquit, primus homo Adam in animam viuen-* 1. Cor 15.
tem: nouissimus Adam in Spiritū vivificantem. Ille primus
ab isto nonissimo factus est, à quo est & animam: en-
securus, ut viueret, hic est ipso se figuratus auctore, qui

C c 5

viram

vitam non expectaret ab altera, sed ipse vitam solus omnibus largireretur: ille vilissimo placatur ex limo, ex utero precioso Virginis hic procedit; in illo terra mutatur in carnem, in isto caro promouetur in Deum. Et quid plura? Hinc est Adam, qui suam tunc in illo cum fingeret imaginem collocavit. Hinc est, quod eius & personā suscipit & nomē recepit, ne sibi quod ad suam imaginem fecerat, deperiret. Primus Adam, nouissimus Adā: ille primus habet initium, hic nouissimus nō habet finē. Quia hic nouissimus verē ipse est primus, ipso dicente: Ego primus, & ego nouissimus.

Esa. 48. Ego sum primus, est sine initio. Ego nouissimus, utique sine fine. Sed non prius, inquit, quod spirituale est, sed quod animale, deinde quod spirituale. Prius utique terra, quam fructus: sed non tam preciosa terra, quam fructus: illa gemitus exigit & labores, hic substantiam largitur & vitam. Merito Propheta de tali fructu gloriat, dicens: Terra nostra dedit fructum suum.

Psal. 84. Quem fructum? Illūm nempe, de quo alibi dicit: De

Psal. 131. fructu ventris tui ponam super sedem tuam. *Primus homo, ait, de terra terrenus: Secundus homo, de cælo cœlestis.* Vbi sunt, qui conceptum Virginis, Virginis partum, mulierum partibus existimant exequandum, cū illud de terra sit, hoc de cælo? hoc diuinæ virtutis sit, illud infirmitatis humanæ? illud sit in corpore passionis, hoc totum sit in tranquillitate diuini spiritus? humani corporis in quiete? Sanguis siluit, caro stupuit, soporata sunt membra, & aula Virginis tota est in cœlesti cōmoratione suspensa, donec auctor carnis, carnis sumeret indumentū: & fieret homo cœlestis, qui non solum terram redderet homini, sed homini donaret cœlum. Virgo concipit, Virgo parturit, Virgo permanet. Ergo virtutis est caro conscientia, nō doloris, quæ magis pariendo integritatis augmenta

augmenta suscipit, damna pudoris ignorat, testis potius sui partus existit; quæ nullas partus pertulit passiones, & Sacramentis cœlestibus interfuisse se noua mater miratur, quæ nascentis ordinem intelligit humanæ consuetudinis nil habere. Si Deum sic nasci magnus fatetur munere, fatetur dum adorat, aduertite quid sentire, quid credere debeat Christianus. Sed quod sequitur audiamus. *Qualis terrenus, tales & terreni: & qualis cœlestis, tales & cœlestes.* Quemadmodum non nati taliter, tales poterunt inueniri, non manendo quod nati sunt, & quod renati sunt, permanendo? Hinc est fratres, quod virgineum fontis uterum cœlestis spiritus arcana luminis sui admixtione fœcundat: ut quos origo limosæ stirpis profuderat sub misera conditione terrenos, cœlestes pariat, & ad similitudinem sui perducat auctoris. Ergo iam renati, iam reformati ad nostri imaginem creatoris, quod præcipit Apostolus, impleamus. *Igitur sicut portauimus imaginem terreni, portemus & imaginem cœlestis.* Fuerit necessitas quod de terra concreti cœlestia aspirare nequiuimus: quod de concupiscentia nati, concupiscentiam non valuimus euitare: quod illecebris dominantibus acquisiti, coacti fuimus illecebrarum turpitudinem sustinere: quod sæculi huius habitaculo recepti, captivi fuimus malis, ad instar nostri domini, sicut diximus, iam renati, quos utique concepit virgo, viuiscauit spiritus, portauit pudor, genuit integritas, nutrita innocentia, edocuit sanctitas, virtus exercuit, Deus adoptauit in filios, imaginem totam tota similitudine nostri portemus auctoris: non maiestate qua solus est, sed innocentia, simplicitate, mansuerudine, patientia, humilitate, misericordia, concordia, qua dignatus est nobis fieri & esse communis. Cesset vitiorum pruritus

ritus pestifer, delictorum lethalia blandimenta vin-
cantur : execrandus furor : criminum comprimatur
origo, discutiatur à sensibus caligo tota pompæ sæ-
cularis, abiiciatur à mentibus mundanæ cupiditatis
illusio : appetatur paupertas Christi quæ diuitias in
cœlestibus possidet sempiternas, tota sanctitas ani-
mæ custodiatur & corporis, ut non magnitudine,
sed actu imago creatoris nostri portetur & clarescat
in nobis. Affirmat quod diximus, Apostolus, cum
dicit: *Hoc autem dico fratres, quia caro & sanguis regnum
Dei possidere non possunt.* Ecce quomodo carnis resur-
rectio prædicatur, quia ibi caro possidebitur à spiri-
tu, non caro spiritum possidebit, sicut ex sequentib.
elucescit. *Neque corruptio incorruptionem possidebit.* Vi-
des, quia non caro deperit, sed corruptio : non ho-
mo, sed culpa : non persona, sed crimen: ut homo in
Deo, & coram Deo viuens, finem se delictorum tan-
dem gaudeat consecutum. De resurrectione proprius
sermo proferendus est fratres, quia transcursim, &
in ipso verbi fine, non conuenit dicí de eo, quod nos
ad æterna tempora, perpetuam transmittat ad
vitam.

*In verba eiusdem, Notum autem vobis facio fratres,
Euangelium, &c. de morte. Sermo C XVIII.*

Quoniam tota spes fidei Christianæ in resurre-
ctione constituta est mortuorum, ne quisquam
de ea ausus sit dubitare : beati Pauli afferentis eam
auctoritate, rebus, exemplis, latissimam recitari vo-
bis fecimus hodie lectionem, ad quam sermo no-
ster quod adiicere possit, non potuit inuenire. Sed
quia nostri officij vestra charitas semper exigit ser-
uitutem, repetere hæc eadem, inculcare vehementius
hæc